

РЕШЕНИЕ

№ 278

гр. Благоевград, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20221210200306 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М* М* Х., ЕГН ***** с адрес гр.Б*, ул. „С* * със съдебен адрес гр.Б*, ул. ”З* против Наказателно постановление № 21-1116-001383/09.02.2022 г. на Началник група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на жалбоподателката за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000.00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди, че при съставяне на акта и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се сочи, че приетото от наказващия орган не отговаря на истината. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован , се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата, в придружително писмо, с което е изпратена преписката от страна на наказващия орган е направено възражение за прекомерност на разноските.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателката, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 16.12.2021 г. св. И. и П. изпълнявали служебните си задължения в гр.Благоевград, по ул. "Тодор Александров" в посока към магазин "Била", когато видели, че лек автомобил "О**" паркира неправилно в насрещна лента на движение и върху тротоарни плочници. От автомобила слязъл водачът му и се отправил към магазин "Била". Полицейският екип се насочил към спрелия автомобил, когато видели, че жената от предната дясна седалка слиза от автомобила, заобикаля го, качва се на мястото на водача и потегля по ул. "Крали Марко" и паркира при казино „Елдорадо“ Полицейският екип се приближил към автомобила, като водачката била отвън, същите извършили проверка и установили, че това е М.Х.. Скоро след това при автомобила дошъл и Р* С*,** на жалбоподателката, имало спор, кой е карал автомобила, като полицейските служители извикали за съдействие колегите си от КАТ св.М. и Г.. По данни на колегите си, че и двамата са карали автомобила св.М. извършил проверка за употреба на алкохол с техническо средство "Алкотест дрегер 7510" и на двамата водачи, и е установено, че те не са употребили алкохол. След това били поканени да бъдат тествани за наркотици, като двамата отказали, поради което св.М. съставил на Стоев АУАН№507805/16.12.2021г. за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, за това, че на 16.12.2021г. в 20.20ч. в гр.Благоевград, по ул."Тодор Александров" с посока на движение от ул."д-р Христо Татарчев" към ул."Крали Марко" е управлявал поверения му лек автомобил „О***“, собственост на М.Х., като при извършване на проверка същият отказал да бъде изпробван за наркотици с техническо средство Дрегер Дръг тест 500 . Едновременно св.М. съставил и АУАН №507804/16.12.2021г. на жалбоподателката , за това, че на 16.12.2021г. в 21.21ч. в гр.Благоевград, по ул."Крали Марко" с посока на движение от ул."Тодор Александров" към ул."Цар Иван Шишман" е управлявала собствения си лек автомобил „Опел астра“, като при извършване на проверка същата отказала да бъде изпробвана за наркотици с техническо средство Дрегер Дръг тест 500. На жалбоподателката е издаден и талон за медицинско изследване, но кръвна проба не е дадена. Актосъставителят М. квалифицирал нарушението, като такова по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП. Актът е предявен и връчен на жалбоподателката на място, като същата отказала да го подпише, но получила препис от същия, като в графата "възражения" е печатно написано, че няма възражения.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение на 09.02.2022 г. Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР – Благоевград, издал атакуваното НП № № 21-1116-001383, с което при идентична фактическа обстановка, наказващия орган е приел, че с поведението си жалбоподателката едновременно е реализирал няколко изпълнителни деяния на вмененото и нарушение по тази законова норма, а именно: отказал е проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества, а така също и, че и не е изпълнила предписания за химико-токсикологично изследване за установяване на установяване употребата на наркотични вещества, квалифицирано като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. За така приетото като нарушение, наказващия орган на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложил административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки. НП е връчено лично на

жалбоподателката срещу подпис на 10.02.2022 година, като в законоопределения срок срещу същото е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

В хода на съдебното производство са разпитани св.М., П., И., Г. От показанията на св. И. и П. се установява, че са видели как С* паркира, а след това жалбоподателката е преместила колата, като посочват, че случая е станал в началото на смяната около 20.00 ч., не си спомнят дали Х. е била в автомобила... От показанията на св. М* и Г. се установява, че същите са се отзовали на сигнал за съдействие от колегите си, като са поканили жалбоподателката да даде проба за наркотици, но същата отказала. Св.М. сочи и че имало спор кой е карал автомобила, като съставили актове и на двамата по данни на колегите, както и че когато те пристигнали автомобила бил при казино „Елдорадо“.

По делото са приложени писмени доказателства, удостоверяващия извършеното по случая, справка за нарушител/водач .Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на МВР, която удостоверява материалната компетентност на издателя на процесното наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка се установява от събрания по делото доказателствен материал, а именно: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели. В подкрепа установеното от фактическа страна са и приобщените към доказателствения материал писмени доказателства. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетелите, като по съществото си същите имат еднопосочно съдържание, от което се установява, че на процесната дата и час жалбоподателката е била на паркинга на казино „Елдорадо“, където преместила автомобила. Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства. Фактите по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата около извършената проверка се изясняват посредством показанията на посочените свидетели и събраните в хода на проверката писмени доказателства

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи, за което по делото са представени безспорни доказателства / Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на МВР /.

Съдът обаче намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, поради следните съображения:

За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е

извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени). В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обоснованост на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В конкретния случай както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него постановление се сочи, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния субект, но в двата документа е налице описание на различни по фактически състав административни нарушения. От една страна в АУАН е прието, че жалбоподателката е "управлявала лек автомобил, като при проверката отказва да бъде тествана за наркотици, както и "На водача е издаден талон за медицински изследване" и е извършила вмененото и административно нарушение, а от друг в обжалваното наказателно постановление и е наложено административно наказание за нарушение изразяващо се в "отказал е проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества, а така също и, че и не е изпълнил предписания за химико-токсикологично изследване за установяване на установяване употребата на наркотични вещества", при приложение обаче на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. Така описаните, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение и създават неяснота относно възприетата от наказващия орган фактическа обстановка, а от тук и направените въз основа на нея правни изводи. Не е ясно, за да осъществи жалбоподателката вменените и административни нарушения, какво именно действие, респ. задължение не е осъществила, като по отношение на нея липсват данни да е давано предписание за изследване с доказателствен анализатор. Правилото на закона е категорично: в наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извлечено по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накрънено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Както се посочи според съдържанието на издаденото НП въз основа на този АУАН, на жалбоподателката са вменени няколко изпълнителни деяния и алтернативни форми на извършено нарушение по, а именно: едновременно отказ за проверка с техническо средство

за установяване употреба на наркотици, наред с това и неизпълнение на предписания за химико-токсикологично изследване за установяване употребата на наркотични вещества, като след това пък е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от НК, което пък представлява и вътрешно противоречие в самото НП, доколкото приложената санкционна норма с посоченото предложение, предвижда наказание за отказ за проба с тест.

Наред с това, съдът констатира, че за вменените с НП на жалбоподателя допълнителни форми на нарушение по чл. 174, ал. 3, извън хипотезата на предложение 2, така както е фиксирано в АУАН, на практика липсват каквито и да било фактически твърдения и наведени обстоятелства в НП, като по този начин е налице и вътрешно противоречие между фактическата част на този акт и правната квалификация на вменените на жалбоподателя няколко форми на нарушение по визираната норма на закона. Последното е самостоятелно основание за съществено нарушаване на правото на защита и допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на атакуваното НП.

По отношение материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съдът намира следното.

Съгласно разпоредбите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.. Не се установи обаче по безспорен и категоричен начин от доказателствата по делото, че жалбоподателката е осъществила състава на разглежданото административно нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. В конкретният казус липсват преки, убедителни и категорични доказателства, че именно жалбоподателката към посоченото в НП време е управлявала автомобила. Полицейските служители също не могат да установят по категоричен и безусловен начин, кой именно е управлявал автомобила към момента на проверката, същите твърдят, че и Стоев и жалбоподателката са управлявали, но не могат да посочат кой, кога е управлявал. Последните обстоятелства се потвърждават и от показанията на актосъставителя – свидетеля М., който не е очевидец на извършеното нарушение, а е изпратен на сигнал, като сочи че е съставил акта по данни на колегите и че когато той пристигнал автомобила бил паркиран. Именно поради изложеното съдът приема, че Х. не е извършила вмененото и нарушение, като е отказала проверка с тест за установяване употребата на наркотици, тъй като същата не се установи към този момент да е управлявала собствения и лек автомобил. За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на лице за нарушение по чл. 174, ал. 3 пр. 1 от ЗДвП следва да бъде установено от обективна страна, че същото това лице е

управлявало МПС, предмет на полицейската проверка, като последната е извършена именно в това му качества. В случая не се установи по категоричен и безспорен начин, жалбоподателката да е осъществявала управление на лек автомобил към посоченият в наказателното постановление процесуален момент, поради което съдът намира за неправилно и незаконно ангажирането на административнонаказателната и отговорност по посочения законов текст. Ето защо и след като не се установи жалбоподателката да е осъществявала управление на МПС в посочения в НП процесуален момент по смисъла на легалната дефиниция на понятието управление, съдържаща се в Постановление № 1 от 17.01.1983 г. по Н. Д. № 8/1982 г. на Пленума на ВС и включващо всички действия или бездействия с механизмите или приборите на МПС-а или машини, както и задължителните разпореждания на оправомощено лице, независимо дали превозното средство или машина е в покой или движение, когато тези действия са свързани с опасност за настъпване на съставомерни последици, то в тази връзка същата не може да бъде субект на вмененото и нарушение. Този извод, базиран на събраните по делото доказателства обуславя оборване на презумптивната доказателствена сила и на акта за установяване на административно нарушение вменена му от закона, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и като правна последица обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 12 контролни точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност за конкретни нарушения по ЗДвП, което в случая съдът прие, че не е така.

По изложените по-горе мотиви съдът прие, че с атакуваното НП незаконосъобразно е ангажирана отговорност на жалбоподателката, като с цел да установи правото си, същата е ползвала адвокатски услуги, за които е заплатил сумата в размер на 100 лв., установимо от приложено по делото пълномощно. От друга страна е направено изрично искане за присъждане на разноски. Съдът като съобрази изложеното, предвид изхода на делото, в който случай безспорно се касае за незаконосъобразен акт и с оглед настъпилите законодателни промени, съгласно които страните имат право на присъждане на разноски, които към датата на произнасяне на настоящия състав са влезли в сила /ДВ бр. брой: 94, от дата 29.11.2019 г./ намира, че ОД МВР Благоевград следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 100 лв., като възражението за прекомерност е неоснователно по аргумент от чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2 от ЗАНН, Благоевградският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1116-001383/09.02.2022 г. на Началник група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на М* М* Х., ЕГН ***** с адрес гр.Б*, ул. „С* за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание

чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДВП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000.00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки.

ОСЪЖДА ОД МВР Благоевград да заплати на М* М* Х., ЕГН ***** с адрес гр.Б*, ул. „С* сторени от дружеството разноси за адвокат в размер на 100 лв/сто лева/лева.

Решението може да се обжалва пред Благоевградски административен съд в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____